

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: V. D. V.**, zastoupen JUDr. Petrem Práglem, advokátem, se sídlem Ústí nad Labem, Dlouhá 5, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 418/2003 - 18 ze dne 23. 2. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 6. 5. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 14 Az 418/2003 - 18 ze dne 23. 2. 2005, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2003, č. j. OAM - 1326/VL - 10 - C10 - 2003, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl a kterým bylo rozhodnuto o tom, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli byl nyní kasační stížností napadený rozsudek doručován jako zásilka určená do vlastních rukou na adresu „Ú. n. L. - N., M. 453“, tedy na adresu, kterou stěžovatel nyní v kasační stížnosti uvádí jako adresu svého pobytu, a to dne 8. 3. 2005. Z doručanky vrácené krajskému soudu vyplývá, že stěžovatel se v místě, kam mu bylo doručováno, zdržoval, avšak nebyl zastížen. Zásilka obsahující nyní kasační stížností napadený rozsudek byla téhož dne uložena, stěžovatel si ji během úložní doby nevyzvedl. Podle § 46a odst. 5 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2005, za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. za situace, kdy stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybnil údaje uvedené na doručence (§ 50f odst. 9 zákona č. 99/1963 Sb.,

občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2005, za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.), se tedy zásilka považuje za doručenou marným uplynutím úložní doby, tedy dne 18. 3. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula již dne 1. 4. 2005, bez ohledu na to, že si stěžovatel sám fakticky převzal rozsudek v sídle krajského soudu později, a to dne 2. 5. 2005. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 6. 5. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jež marně uplynula dne 1. 4. 2005 a jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu